

Μέτωπον τη 11 Δεκεμβρίου 1918

Φιλτάτη Ηλέκτρα

Θα μου επιτρέψης χωρίς αμφιβολίαν να σε αποκαλέσω φιλτάτη αν και ο τίτλος αυτός απονέμεται εις πρόσωπα πολύ γνωστά και μάλλον προσφιλή.

Αυτά που μου έγραψες εις τη επιστολήν σου την οποίαν έλαβον σήμερα είναι πολύ ωραία, ενθουσιώδη, αλλά [δυστυχώς υπάρχει και εν αλλά και δεν πταίω εγώ εις την διαφοράν της αντιλήψεως ταύτης] απέχουν πολύν της πραγματικότητος.

Το χρυσοδαφνοστεφανωμένο κανονάκι μου αντί να είναι στεφανωμένο με δάφνες το βλέπω γεμάτο σκόνη και λάσπη από τις πορτείες και τις βροχές και προσπαθούν καθημερινώς οι πυροβοληταί να το κάμουν να γυαλίζει. Ούτε ο μαχόμενος σκέπτεται τόσον υψηλά, αλλά πώς να κάμη καλλίτερα την αποστολήν του. Πώς να κόψην ένα συρματοπλεγμα πώς να κάμη βολήν φράγμα δια να προστατεύσει το πεζικόν του και ούτω καθ'έξής. Όσον αφορά την μεγαλωσύνην της πατρίδος μας συμφωνώ και εγώ προς τας ιδέας σου να γίνη δηλαδή μεγάλη τόσο ώστε να γίνη σεβαστή και τρομερά.

Αργότερα θα σου στείλω μερικές φωτογραφίες διότι τώρα δεν τις έχω έτοιμας.

Αναμένω να μάθω το όνομά σας. Αλλ'αφού μας επί του παρόντος δεν έχετε εμπιστοσύνην να μου το γράψετε πρώτη δύνασθε να μου γρλ'παψετε ως κάτωθε

A.A. Υπολοχαγόν

2ας Πυροβολαρχίας

Σας χαιρετώ ο τέως Αετός της Δοϊράνης